

عنوان مقاله:

بررسی بیان ژن های دخیل در مقاومت درخت سیب به شانکر اروپایی با استفاده از آنالیز داده های ترانسکریپتوم

محل انتشار:

فصلنامه بیوتکنولوژی کشاورزی، دوره 16، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندها:

مرجان قاسم خانی - نویسنده مسئول: استادیار، پژوهشگاه علوم محیطی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی و فناوری پیشرفته کرمان، کرمان، ایران

هیلده نیبوم - استاد، گروه اصلاح نباتات، دانشگاه علوم کشاورزی سوقد، کیاخانستاد، سوقد

خلاصه مقاله:

چکیده‌هدف: یکی از مخرب ترین بیماری‌های درختان میوه، بیماری شانکر اروپایی با عامل قارچ بیماری زای *Neonectria ditissima*. در کشورهای تولید کننده سیب با هوای خنک می‌باشد. از آنجایی که کنترل این بیماری به دلیل حضور قارچ بیماری زا در طول کل سال دشوار است، این تحقیق به منظور بررسی الگوی بیان ژن‌های پاسخ دهنده به این عامل بیماری زا در سیب انجام شد که می‌تواند درک بهتر از تعامل بین میزان و پاتوژن درجهت بهبود استراتژی های مدیریتی فراهم کند. مواد و روش‌ها: بدین منظور رقم نیمه مقاوم سیب ("جاناتان"، منشا نیبورک) با سوسپانسیون قارچ تلقیح داده شد و نمونه‌های شاهد و تلقیح داده شده برای استخراج RNA و توالی بایی در سه نقطه زمانی، ۱۵، ۳۰ و ۴۵ روز پس از تلقیح برداشت شدند. پس از کنترل کیفی و کمی RNA کل استخراج شده، توالی بایی کل ژنوم به صورت دو سویه توسط شرکت ایلومینا و دستگاه توالی یاب Hiseq ۲۰۰۰ انجام شد. کنترل کیفیت داده‌ها توسط نرم افزار FastQC صورت پذیرفت. سپس خوائش‌ها با استفاده از نرم افزار TopHat2 با ژنوم مرجع سیب نقشه بایی شدند. نرمال سازی و تجزیه و تحلیل ژن‌های با بیان متفاوت با نرم افزار DESeq2 و آنالیز غنی سازی مسیرهای DEGs با نرم افزار KEGG انجام شد. یافته‌ها: تجزیه و تحلیل های غنی سازی GO و KEGG در ژن‌های دارای بیان افتراقی (Differentially expressed genes, DEGs)، KEGG انجام شد. تجزیه و تحلیل های غنی سازی GO و KEGG در ژن‌های دارای بیان افتراقی (Differentially expressed genes, DEGs)، تعدادی ژن مرتبط با پاسخ دفاعی را شناسایی نمود. در رقم سیب تلقیح شده با N. ditissima، تغییرات قابل توجهی در ژن‌های مرتبط با دفاع و ژن‌های دخیل در سم زدایی، پراکسیداز و متاپولیسم فنیل پروپانوئید مشاهده شد. بالاترین سطح بیان ژن‌های مرتبط با دفاع، ۳۰ روز پس از تلقیح با N. ditissima دیده شد. این موضوع می‌تواند بیانگر این باشد که پاتوژن برای ایجاد آسودگی نیاز به زمان دارد و به سرعت نمی‌تواند در بافت گیاه گسترش پیدا کند. نتیجه گیری: ژن‌های شناسایی شده درگیر در بیماری زایی N. ditissima در لیگین شدن، سم زدایی، فسفوریلاسیون و دفاع پاتوژن بوده و منبعی ارزشمند در تحقیقات ژنتیکی هستند و به ما این امکان را می‌دهد تا تعامل پاتوژن با گیاه میزان را بهتر درک کنیم و می‌توانند در برنامه‌های اصلاحی کنترل این بیماری مورد استفاده قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

پاسخ دفاعی، توالی بایی نسل جدید، RNA-Seq, *Malus × domestica*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2017898>

